mhil sibi respōderet: dixit. Maledicte ⁊ nō benedicte cur me pseqris. Quadam die cū pamis sibi deficēt ⁊ frēs murmuratēt. ait Nolite ītristari cras hēbitis abūdanter. Seqnti die ducenti modi farine ante fores claustri cū sacas muēti sūt. Tercio datur bñdictio dei mīaz facētib⁹ Pro. xxij Qui pronus est ad mīam a deo bñdicēt. Mat. xxv. Venite bñdicti patris regnū dei. Esuriui. ⁊ dedistis mihi māducare. Istam virtutē siue mīam habuit btūs benedict⁹. Unde legit de eo q quodā tpe cū totam pūnam fames valida occupasset: vir dei oīa q̄ habere poterat egētib⁹ erogauit: ita q mhil in monasterio remaneret ñ modicū olei in vase vitreo: et idipsū iussit cuidā paupi dari Cellarius vo inobediēs mhil dedit. Qđ cū vir dei pcepit vas cū oleo extra fenestrā pīa iussit: ne aliqđ in monasterio p inobedientiā remanēt. Proiectū itaq ē vas sup lapidē ⁊ nō est cōfractū nec oleū effusū. Tūc iussit illud tolli ⁊ paupi dari. Et ōrāte beato bñdicto doliū plenu⁹ olei de illo vase ē effusū. Postq̄ multis ānis claruit: eodē anno quo moritur⁹ erat: mortē suā frib⁹ suis pdixit. ⁊ añ sex dies iussit sibi fieri sepulchrū. ⁊ sexta die ante diē obit⁹ sui feat se portari ad oratoriū ⁊ pcepta sacra cōione: eleuatis ī cēlū oculis spūm emisit. Eo dem die duos frēs viderunt viā pallijs stratā. ⁊ lampadib⁹ inn̄eris chorusc̄atib⁹ ab eius cella in cēlū tendēti bus ⁊ dece vir q̄dā scūs ait. Nec est via q̄ dilect⁹ dei benedict⁹ in cēlum ascēdit. Hogem⁹

In Annūciatione beate Marie
Sermo. xxxij.

In sole posuit tabernaculu⁹ suū altissimus .i. de⁹. Psal. xviij. Deus tabernaculū suū posuit in sole. qñ humanam naturā in vtero btē v̄ginis marie assumpsit. Notandū q btā v̄go maria optat soli xpō duo. s. xpter luminis cōitatē ⁊ splēdoris subtilitatem. Primo btā virgo optat soli: q̄ sol cōmunis ē oīb⁹ hominibus tā paupib⁹ q̄ diuitib⁹. tam infirmis q̄ sanis. ⁊ oīb⁹ indifferēter Sic btā virgo cōis est oīb⁹ tam paupib⁹ q̄ diuitib⁹. tā infirmis q̄ sanis. sine psonaꝝ acceptione oīb⁹ eam inuocātib⁹: lumen grē siue ministrādo. Mat. v. Solē suū oriri facit sup iustos ⁊ iniustos. sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit super oēs eq̄liter. Sic pluit ⁊ effūdit lumē grē ⁊ aquam mīe super oēs qui eam inuocant. Per. Ille solus a laudib⁹ eius tacēat: quicūq eam inuocatam ī suis necessitatibus meminerit defuisse. q. d. hoc nnq̄ cōtigit. Unde ipsa dr Eccī. xxiij. Transite ad me oēs qui cōcupiscitis me. Per. Peccatorē q̄n tumcūq fetidum ⁊ toti mūdo despectū pia mater nō deserit nec despicat sed pia manu tenet ⁊ fouet. donec tremēdo iudicio misex recōciliet. Exemplū. Fuit in quodam claustro virgo q̄dā castissima ⁊ btē virgini multū deuota beatrix noīe officiū austodis ferens claues claustri ⁊ res eccīe habuit in custodia. Huius sanctitati spūs immūdus inuidit. ⁊ eā spū fornicationis grauit stimulauit. Insup quendā adolescentē ad amorē eius puocauit. q̄ aggressus eā: salutare eam cepit. Et illa diabolo instigāte cōsentit ⁊ depposito habitu cū recedere vellet ad altare btē marie virgis accessit ⁊ vt osueuit salutauit dicēs O btā virgo mater mīe. claues ecclesie tibi cōmitto. q ī hoc claustro diutius manere nequeo. ⁊ positis clauibus cū habitu sup altare recessit cuz iuuene. ⁊ nō lōge postq̄ ille opleuerat voluptatē suā cum ipsa. ipsā seductor ille miserā reliq̄t. Quidnā facēt illa misera ignorabat ⁊ ad quem se

vertêt·facta ê publica mêtrix·ꝛ ĩ ta li miseria·xij·ānis vixit·Quadā die ex casu ptrāsibat claustꝝ illō de quo apostatauerat ꝛ recogitās statū suū in quo fuit·ꝛ miserā illā vitā ĩ q̃ iā essz ·amarissime flere cœpit·ꝛ retra hens se a sororib⁹ suis accessit ad pœ tā claustri ꝛ dixit portenario·Noui sti ecā aliquā puellā in hoc claustro noie beatricē·Cui ille·Nosco adhuc hodie·Ad illa·Cognouisti ne illā be atricē q̃ fuit custos eccē q̃ añ·xv·an nos apostatauit·Cui ille·Eadez bea trix q̃ añ·xv·ānos fuit custos hui⁹ eccie·adhuc viuit ĩ eadē scĩtate q̃ sp vixit ꝛ nūq̃ de claustro exiuit· Illa nō ĩtelligēs putās q̃ de alia dicēt in gemiscens abscessit·Cūq̃ sic iret ac ca muros claustri sedulesuspirās ait O mat̃ mie q̃ tenerrime diligebā te ꝛ quō me miserā ad tantā miseriā la bi pmisisti·O mat̃ mie solamen mise roꝝ·da mihi finē hui⁹ miserie·Cūq̃ hec ꝛ similia dicēt ꝛ amarissime flēs vidit in fine muri puū ostiū aptū ꝛ quandā pulcherrimā dñam pspicien tem ꝛ dicentē sibi·O beatrix quo va dis ·reuertē filia mea kmā reuertē ĩ locū tuū·At illa stupens ait· O dña vñ me noscis ·Cui illa· Sū illa mat̃ mie cui velū tuū ꝛ habitū ꝛ clauem cōmisisti·ꝛ vsq̃ nunc vices tuas ha bui ĩ hoc claustro ꝛ ita officiū tuū cō pleui·vt nemo vnq̃ tuā absentiā cō sideraret· Resume ergo habitū tuū et claues ꝛ reuertē ad officiū tuum. q̃ nemo accusabit te de tua absētia et obtinui tibi apud filiū meū indul gētiā oīm pcōrꝝ tuoꝝ ·Et hoc dicto īduēs ei habitū ꝛ reddēs ei claues euanuit·Illa aūt intrās claustꝝ·su um officiū fecit sicut pius ꝛ nemo q̃d q̃ sibi dixit·Sic ergo ptz q̃ btā vgo maria cōmunit̃ grām suā ipartit̃ oi b⁹ ꝛ nullū pcōrē q̃tūcunq̃ magnū contēnit·nullū eā q̃ntūcunq̃ pau pertē despicit·Exēplū· Erat q̃dā ho q̃ pauperē vitā oib⁹ dieb⁹ vite sue du rerat hostiatim panes rogās ·Et q̃ uis paup esset·tñ btē vgini fuit val de deuot⁹ ·ꝛ q̃cq̃d victui necārio su perfueāt·totū alys paupib⁹ ob reue rentiā btē vgis erogauit·ꝛ egritudi nis molestia tact⁹ tremendū iudicū expauit·ꝛ igemiscēs ait·Quis mihi paupi supuemet corā tāto iudice· q̃ mhil ĩ eius hore paupib⁹ dare potui cū ab infātia paup ꝛ mendic⁹ existe rē· Statiq̃ affuit ei btā vgo cū chꝝ tis angelorꝝ ꝛ vginū dicēs ·O hō q̃d trepidas corā filio meo apparē· Pu tas me immemorē esse qd̄ m meū ho norē fecisti·Crede q̃ pter tuā iopiā te non odēnabo· Quater em̄ sum oīm tam diuitum q̃ paupꝝ diligo eos q̃ meū implorāt auxilium·Securꝰ esto ego em̄ coraz filio meo astabo tibi ꝛ veniam oīm peccatorꝝ tuorum tibi ĩ petrabo·Tūc ille gaudēs vocato pre sbitero·sumptoq̃ viatico spūm dño cōmēdauit·Secūdo btā virgo opat soli pter splendoris vtilitatē·Sicut enim sol īmittit radium suū per puū foramē·ꝛ illumĩat splēdore suo to tam domū·sic btā virgo maria pt̃ modicum seruitiū sibi exhibitū īmun dit pcōri radium gratie sue mie Ipsa enim dicit.i.Ke.ŋ· Quicūq̃ hono tificauerit me·glorificabo eum·Exē plum·Quidam miles in quadā via cōmuni castrū habebat ꝛ oēs trāse untes spoliabat·Attēdens aūt q̃nt⁹ pcōr esset ꝛ p̄ dor quotidie tū btām virginē cū vno aue maria salutauit et pter hoc idē seruitiū salu⁹ fiebat Acdit autez q̃ q̃dā religiosus illuc trāsiret ꝛ cum vellēt eum serui militis spoliare·rogauit vt eū ducerent ad dñm suū·Adduct⁹ ergo rogauit militē vt oēs seruos conuocaret· vt eis vbū dñi p̄dicarz ·Quib⁹ congrega tis ait·Nequaq̃ estis hic oēs ·ꝛ pter

quirentib⁹ oib⁹ tantū camerari⁹ dē fuit. Qui cū duceret ad virū dei: mo re obsessi caput mouit ⁊ nō audebat accedē. Cui vir scūs ait. Adiuro te vt dicas nob ꝗs sis ⁊ vñ veneris huc At ille Deu cogor dicē: rego sū demō missus a luafero. ⁊ xxij. ānos sic cum isto milite māsi: vt ꝗcūcꝙ die dñam suā nō saluaret: rego eū iugulare de berē Ille aūt hoc nullo die ptermisit et statim demō euanuit. Miles āt cū adiit ad pdes ei⁹ veniam postulās ⁊ vitā suam emēdauit.

De eodē Sermo. xxxij.

Beatā me dicent oēs generationes. qz fe. mi. ma. q̄ po. ē Lu. i. Verba ista sūt btē marie v̄gis post ꝯceptionē filij sui. In q̄ bus v̄bis facit duo. Primo hortatur nos ad suā laudē ⁊ benedictionē. ibi Beatā me dicēt. Secūdo mouet bñ dictionis rationem. ibi. Quia fe. mi. ma. q̄ po. ē. q. d. qz ipse deus magna arca me fecit. ⁊ me in mrēm elegit. et ideo merito oēs generationes hominū me bñdicē ⁊ laudare debēt Dicit enī Hester. vi. Honore dign⁹ est quecūcꝙ rex voluit hōrare Exquo igitur rex celestis beatā virginē honorauit ⁊ bñdixit: merito nos eā hōrare et bñdicere dēm⁹. Debēt aūt eā bñdicere bon ⁊ mali. qz ipsa pacē refor mauit inter deū ⁊ hoiem. ⁊ sententiā cōtra hoiem datā mutauit. Ideo ipa figurata est p regimā hester. q̄ mutauit assueri regis sententiā datā ctra filios isrl. Nota hysto. Aman hostis erat iudeoꝝ. cū assuerus eum honorauit. mardochē⁹ noluit eum honorare Quapropt volēs delere iudeos: pmisit regi assuero. x. milia tormentoꝝ vt eos deleri pmittēt. Et tradidit ei rex ānulū suū dicēs. Argentū tuū tibi sit fac de iudeis qđ tibi placet Tūc scripsit aman lras ānulo regis insignitas ⁊ misit per totū regnū: ⁊ iussit cp oēs iudei suspēderent. Nō audiēs regia hester: ad regē intrauit. ⁊ mutauit sententiā illam quā aman pcurauit. Et factū est cp aman in patibulo suspēderet: ⁊ iudei liberati sūt Nota totā hysto. Per regē assuerū qui interptat beatitudo significat rex celestis cui oēs sācti pclamāt. Sanct⁹ scūs scūs dñs de⁹ sabaoth. i. oipotēs. Dic dedit sentētiam mortis cōtra filios isrl. i. cōtra gen⁹ humanū in trās gressiōe pmi parētis Dixerat enī eis dñs vt de omni ligno paradisi comederent. ptercp de vno ligno de quo pcepit eis ne comederēt dicēs Gene. ij. Quacūcꝙ hora comederitis de hoc ligno morte moriemini. Cū aūt de ligno comedissent: statim signati erāt ad mortē. ita cp nulli⁹ hoim in quincꝙ milib⁹ annoꝝ puemire poterat ad regnū celoꝝ. Istud aūt factum fuit p aman qui interptat iniqu⁹. ⁊ signat diabolū iniquissimū qui persuasit eis vt pomū comederēt: dicēs ad euam Cur pcepit de⁹ vt comederitis de oī ligno paradisi preterq̄ de illo. Que rñdit. Ne forte moriamur. Cui ille. Ne quaq̄: sed q̄ncꝙ hora comederitis quasi dij eritis. Hoc mō decepit eā ⁊ oib⁹ nobis sentētiā mortis pcurauit Ista sentētia p nullū cōmutari potuit nisi p hester q̄ interptat eleuata ī pl'is. ⁊ significat mariaz quā rex celestis ī regimā elegit ꝓpter humlitatē suam. Nā cum rex assuer⁹ multas vgines de toto mūdo cōgregasset adducta ē hester paupcula ⁊ hūilis virgo ⁊ illa inuenit grām in ospcū eius et fecit eā regimā. Sic rex celestis inter oēs vgines ⁊ mulieres huius mundi mariā humilē ⁊ paupculā vginē elegit. Vñ ait angel⁹. qui nūc⁹ fuit dicēs. Bñdicta tu in mulieribus. i. sup oēs mulieres inuenisti grām apud dñm Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū et vocabis nomē eius ihs. i. saluator

Ipse enim saluū faciet populum suū a peccatis eoꝝ. Vnde ꝺt Aug⁹. O felix maria que solum ⁊ tm̄ ꝓ nobis ꝓtulisti saluatorem. ex te enim natus est qui in se credentib⁹ tribuit vitā eternam. Et sic ille iniqu⁹ Aman sententiam mortis quam alijs pauerat solum sibiipsi intulit sic solus diabolus eternaliter cōdemnabitur sine spe aliqua recuperandi. nos vero liberati sum⁹ de morte eterna si voluꝫ mus de pctis nostris abstinere. Deū ꝺo debēt eam specialiter peccatores laudare ⁊ benedicere. qꝝ ira ꝺei cōtra nos mitigat ⁊ placat. Hoc bene figurata est per abigail que iram regis dauid cōtra nabal carmeli mitigabat. Nota hystoriam .i. Re. xxv. Cum dauid lateret i quodam deserto ⁊ egeret: misit ad nabal diuitem qui cōuiuium fecerat: rogans eum vt sibi aliquid de cōuiuio suo ad cōmedēdum mitteret. qꝝ necesse habebat. Ille autem noluit: sed filio ipius perauit ꝙ esset seru⁹ fugiens. ⁊ subsannauit eum. Dū eum nūcij retulissent: irat⁹ dauid: armauit se cum trecentis viris ⁊ iurauit ꝙ delere vellꝫ nabal cum omni regno suo. ⁊ cum omni domo sua. Dō intelligens abigail vxor nabal occurrit cum panꝫ ⁊ vino ⁊ carnib⁹. ⁊ cadens ad pedes eius dixit. Ego ancilla tua: nō vidi nūcios tuos quos misisti mi domine et placat⁹ est dauid. Dauid enim interpretatur manu fortis ⁊ significat regem celestem: qui fortior ē omnib⁹ regib⁹ terre Iste mittit nūcios suos .i. ꝓdicatores vel bonas cogitatiōes vel inspiratiōes ad domū nabal stulti .i. pctōris. qui stultus ꝺr. qꝝ ꝓ modica delectatione cupit pdere eternā iustitiā ⁊ letitiā Mittit āt nūcios suos vt reuocēt eū a pctis ⁊ faciat ꝺo fructū bonoꝝ operū: sed stult⁹ .i. peccator remittit nūcios sine fructu ⁊ cō temnit nūcios dei. Propt̄ qꝺ dns ira scit̄ pctōri ⁊ statim occidēt eū si non intercedēt abigail q̄ interpretat prudēs et significat ꝺginē mariā: q̄ ꝓ prudētiā suā deū placat: quē nos ꝓ stultitiam nrām irritauim⁹. Exēplū de theophilo. Recēre in ꝯmone de purificatione Ecce venit ad tēplū ⁊ c̄. Itē aliud exemplū. Fuit q̄ꝺā meretrix publica q̄ septē annis incōfessa manebat. Quadam die occurrit cuiꝺā sacerdoti de uoto noie zacharias: eū inamb⁹ verbis salutādo. At ille erubescens nescivit qꝺ rndēt. Dixit aūt. O dō mulier ora deū ꝓ me. Cui illa. Doce me quō orare debeam. At ille. Vade ad ostiū ecclesie tal' in q̄ muenies depictā imaginē btē marie ꝺgis ⁊ dic taliter. Dñe celi ⁊ terre q̄ ꝓ pctōribus nasci dignat⁹ es: miserē illi sacerdoti q̄ me misit ad te. Dō si fēceris ego te remunerabo. Illa aūt sperans aliquid ꝺsequi ab eo riuit illuc. ⁊ flexis gemib⁹ sic orauit. Tūc imago pueri cū indignatiōe vtit se ab ea. ⁊ dixit matri sue. Audi mat̄ amātissima miserabilez ⁊ mirabile euentū. Peccatrix maior de mūdo iuocat me ꝓ dilectissimō amico meo. ꝓ se aūt non orat. Cui mat̄. O dilectissime fili mi ignosce ei qꝝ te ex insipientia puocauit. ⁊ in iuuētute orbata fuit patre et matre q̄ debuissent eā informasse Da mihi dulcissime fili mi pctm̄ illi⁹. nā maior ē tua grā ⁊ mia q̄ pctōꝝ stultitia. Dis ergo ei xpia⁹ ꝓpt̄ me et ꝓpt̄ dilectū tuū qui ipsā huc misit Tūc puer rndit. Non ē fas ꝙ tibi alij qꝺ denegē. q̄cqꝺ volueris poteris impetrare. Dimissa sūt ei oīa pctā sua. studeat āpli⁹ cauē ea. At illa festim redit ⁊ dixit ei oīa q̄ acciderāt ⁊ audacter ⁊ hūilit̄ ꝟfitēs pctā sua vitaz suā emēdauit. Terno debēt btām v̄ginē bn̄dicē ⁊ laudare specialit̄ oēs hom. qꝝ ipsa ē adiutrix eoꝝ in tēpta

tionibus ⁊ impugnationib⁹ dyaboli. Vnde bene figurata est per Judith que adiuuit filios isrl quos holofernes impugnauit ⁊ caput eius abstulit. Nota hystoriam Judith. xiij. Cū holofernes totum mūdum arceret et omnes terras ⁊ ciuitates impugnasset: tandem venit ad terram filiorum israhel. Nō illi audientes ꝑparauerūt se ad resistendum sibi. Nō audiēs holofernes arti⁹ pugnauit contra eos ⁊ obsedit bethuliam ⁊ abstulit ab eis aquam que influebat ciuitatē Et cum nimis affligerent̄ in ciuitate erat quedam vidua in ciuitate illa nomine iudith casta ⁊ pulchra que ornauit se ⁊ exiuit ciuitatem cū vna ancilla. ⁊ venit ad holofernem. q̄ captus est in pulchritudine querens q̄re illuc venisset: q̄ ait. Populus me⁹ grauiter offendit deum suum. ⁊ misit me hic nūciare tibi vt tu capias ciuitatem. Quarta die misit ad eam holofernes vt dormiret cum eo Que ait. Quicquid tibi placuerit: ego faciam. Ille autem gauisus bibit vinū pl⁹ q̄ vnq̄ biberat. ⁊ nocte illa iacebat sopitus nimia ebriate ⁊ dormiebat. Illa autem accepto gladio ei⁹ amputabat sibi caput ⁊ dedit puelle sue. ⁊ reuerse sūt ad ciuitatem. ⁊ de mane cum exeratꝰ eius inuenret eū sine capite territi sūt. ⁊ egressi de ciuitate ciues ꝓstrauerūt illos. Holofernes interpꝛat infirmitas. ⁊ significat dyabolum qui adeo infirmus ⁊ debilis fuit ⁊ est. q̄ nullum vincere potest nisi volentē. Ber. Debilis est hostis qui nullum vincere potest nisi volentē. Iste impugnauit filios isrl .i. viros cōtemplatiuos ⁊ bonos qui se magis opponūt q̄ mali. Gre. Vos stis noster quāto magis nos sibi cōtrabellare cōspiat: tanto magis impugnare intēdit. Illos vero tempta re negligit: quos quieto iure se possidere sentit. Sed per adiutoriū iudith liberanē. Judith interpꝛat̄ glorificās deum. ⁊ significat beatam v̄ginem mariam que glorificauit deū dicens. Magnificat anima mea dominum Ista amputauit holoferni caput. i. diabolo potestatem suā. Ber. Non sic timent hostes visibiles quā libet multitudines castrorum copiosam sicut infernī potestates mariewrabulum. ⁊ fluūt ⁊ pereūt. sicut cera a facie ignis vbicūq̄ inuenīūt huius nominis crebram inuocationem. Exemplum de sancta mōniali que temptabat̄ a diabolo. Require in sermone p̄cedenti. Item aliud exemplum. Duo scolares renūciātes seculo claustrum ingrediunt̄. sed diabolus multum temptauit vnum eorum vt ad seculum rediret. Cui temptationi resistere non valēs: dixit socio suo Me dire me oportet ad seculum. Quem cum ille retinere nullatenꝰ possz: ait Veni ad altare beate marie v̄ginis et eam prius salutemꝰ Cunq̄ orationem facerent: ille qui temptabatur quasi orare videbat̄: sed cor eius vtatius exiret cruciabatur. Socius autem eius vberrime cum lacrimis beatam virginem inuocabat. Et cū fleret. ille qui temptabatur quasi ī extasi raptus vidit beatam virginem lacrimas socij sui recipiētē pallio suo et filio suo ostendentē ⁊ dicentez. O dilectissime fili mi q̄ semp exaudis te suppliter inuocātes: suscipe has lacrimas serui tui ⁊ effectum petitionis cōcede. Cui filiꝰ. O mater non ē fas q̄ tibi aliq̄d denegē: fac cū eo sicut vis. Tūc ille q̄si de somno euigilans sociū suū adhuc flentē eleuās. et ad pedes eius se ꝓsternēs ait. Hodie p̄nabꝰ beate marie v̄ginis ⁊ lacrimis tuis ab omni temptatione sū liberatꝰ. Ad claustꝝ ergo redeamꝰ ⁊ grates btē virgini referamꝰ.